

i Fyn, maa vi være beredte paa at komme til at offe, saa snart vi komme i Krig med vor sydlige Nabo. Jeg siger, at jeg glæder mig over, at man dog synes at være kommen mere og mere til den Anskuelse af forsvare Sjælland og endelig at forsvare Kjøbenhavn — som den sidste Repli for Hæren; men jeg er ikke ganske tilfreds med, at man vil slaa sig til No med, at anlægge provisoriske Værker i det Dieblit, da Krigen er udbrudt, eller man med Sikkerhed veed, at den vil udbrude; thi det bliver bestemt altfor sent. Vi vide jo, at Hjenden ikke behøver mange Dage for at komme — dersom det er den sydlige Nabo — fra Kiel over til Sjælland og fra Kysten til Kjøbenhavn. Det bliver for kort en Tid til at forberede et alvorligt Forsvar. Jeg vilde have foretrukket, at man anlagde nogle Værker af en permanent Natur; saa kunde denne Stilling jo naturligvis senere styrkes ved Jordværker. — Hvad Hærrrevisionen i sig selv angaar, skal jeg ikke komme vidtløftig ind derpaa, men det har altid forundret mig, at, naar høitagtede Krigsministre have forelagt Hærrrevisionen, have de aldrig undladt at fremhæve, hvor fortræffelig den Herplan er, vi for Dieblittet leve under, og dog ere de altid komne længere bort fra den bestaaende Herplan, end det absolut er nødvendigt for at afhjælpe de Mangler, som klæbe ved den. Jeg tror nu f. Ex., at det er en af de stærkere Sider ved den bestaaende Herplan, at der er den samlede Uddannelse af 6 Maaned. Jeg tror, at enhver Officer i Fodfolket vil sige, at det er af Bighed at beholde Mandfabet i de 6 Maaned til en uafbrudt og gradvis Uddannelse i Kompagniet og i Bataillon; men den Plan, som her foreligger, ophæver den samlede Uddannelses Tid, og den borttager for en stor Del af Mandfabet netop den Maaned, der er af størst Betydning for den elementære Uddannelse af Rekruterne, nemlig September Maaned. Jeg vil ikke misforstaa, og jeg vil ikke have, at det skal siges, at jeg har sagt, at September Maaned er den mindst gunstige til større Øvelser i Terrainet. Ivertimod, jeg slaar fast, at September Maaned er den Maaned i Aaret, der er bedst skiftet til større Øvelser i Terrainet; men det er ogsaa den Maaned, der er bedst skiftet til at komme i Terrainet for Rekruterne og faae den elementære Uddannelse, som er nødvendig til Enkeltmands Uddannelse. Det er saa at sige umuligt i Nærheden af Kjøbenhavn at komme ud i Terrainet før i Begyndelsen af September, og man kan ikke paa Jælleben lære Soldaten den elementære Felttjeneste. Derfor siger jeg, at man tager den bedste Maaned bort fra Kompagniernes og Bataillonernes Uddannelse af Rekruterne, naar man tager September Maaned bort. Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden paa, at det er sjældent muligt for Fodfolket her i Kjøbenhavn at fuldende den vigtige Stybning inden September Maanedes Udgang, og

Enhver vil indrømme, at praktisk Felttjeneste og Stybning høre til de vigtigste Discipliner, som Enkeltmand skal være hjemme i. Naar der er Tale om Leir i September, antager jeg, at det vil være meget vanskeligt at etablere en Leir idetmindste paa samme Maade, som man i Juni og Juli har etableret Leiren ved Hald; thi i September ere Dag og Nat lige lange, og jeg tror neppe, at det vil være muligt at holde Mandfabet uden Vækkelse i Mørke berøppe i Leiren; man maatte altsaa bygge Træbaracker, hvor Folkene kunde opholde sig, hvor der kunde være oplyst, og hvor man kunde drive theoretiske Øvelser med Mandfabet. Desuden er det et meget stort Spørgsmaal, om ikke de klimatiske Forhold i September vilde lægge uovervindelige Hindringer i veien for en Leirs Afholdelse. En anden Forandring, der er paataent i denne Plan, er, at man søger at indføre Regimentet istedetfor Bataillonsinddelingen. Jeg anser nu virkelig ikke dette for at være nogen som helst Styrkelse af Fodfolket. De større Hære have bedre Raad til at samle større Afdelinger og flere større Afdelinger, medens en lille Hær virkelig ikke har saa mange selvstændige Afdelinger, at den har Raad til at flette mange af dem. Efter denne Plan faae vi, som det hedder, 10 selvstændige Regimenter, saa at vi istedetfor som nu at have 20—30 selvstændige Bataill. nsheser faae 20—30 uafhængige Bataill. nsheser, og det er efter min Mening slet ikke nogen Styrkelse. Nei, den nuværende Herplans svage Sider ligger i Rammernes Svaghed, baade hvad Officerer og Underofficerer angaar, og det kunde efter min Mening afhjælpes, uden at man behøvede at gaa det Bestaaende saa nær, som man har gjort. Jeg glemte før, da jeg talte om Forsvarsplanen, at et æret Medlem har ved en tidligere Forhandling sagt, at et Bevis for det Anyttige i at befæste Kjøbenhavn og søge at forsvare Staden var dette, at vi under sidste Krig vare nødte til at slutte Fred, uagtet Hjenden ikke besad andre Dele af Danmark end Sylland. Jeg tror, at dette er en meget stor Feiltagelse. Det ærede Medlem — det var det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) — maa jo vide, at vi sluttede slet ikke Fred, fordi Hjenden havde Sylland inde, men fordi vi vare komne til klar Overbevisning om, at der Ingen vilde komme os til Hjælp; det var kun derfor, vi sluttede Fred; thi vi kunde længe have forsat Krigen, naar, som sagt, ikke den Overbevisning stod klart og tydelig for Enhver, at det nyttede Intet, fordi vi stode ene og forladte.

Thorup. Jeg maatte maasse ligesom den ærede foregaaende Tale gøre en kort Bemærkning overfor den ærede Krigsminister. Efter min Opfattelse af parlamentariske Forhandlinger tror jeg, at den Forbring, den høitærede Minister stil-